

UNIVERZITA
KARLOVA

Č. j.: PŘ/UKRUK/46738/2020-8/PedF

Vyřizuje:

V Praze dne 22.9.2020

Rozhodnutí

Rektor Univerzity Karlovy jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 50 odst. 7 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), rozhodl podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve věci přijetí uchazečky: [REDAKCE]
[REDAKCE] nar. dne [REDAKCE] bytem [REDAKCE] Česká republika, ke studiu bakalářského studijního programu Specializace v pedagogice, studijního oboru Český jazyk se zaměřením na vzdělávání – Dějepis se zaměřením na vzdělávání, v prezenční formě studia, uskutečňovaném na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy od akademického roku 2020/21, o odvolání uchazečky

t a k t o :

Rozhodnutí děkana Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy ze dne 13.07.2020, č.j. UKPedF/46738/2020-3 se mění tak, že **uchazečka se p ř i j í m á ke studiu** bakalářského studijního programu Specializace v pedagogice, studijního oboru Český jazyk se zaměřením na vzdělávání – Dějepis se zaměřením na vzdělávání, v prezenční formě studia, uskutečňovaném na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy od akademického roku 2020/21.

Odůvodnění:

Rozhodnutím děkana Pedagogické fakulty (dále jen „děkan“ a „fakulta“) ze dne 13.07.2020, č.j. UKPedF/46738/2020-3 (dále jen „napadené rozhodnutí“) nebyla uchazečka přijata ke studiu shora uvedeného studijního programu. Proti napadenému rozhodnutí podala uchazečka v zákonné lhůtě odvolání.

Uchazečka ve svém odvolání zdůrazňuje, že získala celkem 42 bodů z 43 bodů nutných pro přijetí a uvádí ztížené podmínky přijímacího řízení spojené s restriktivními opatřeními v důsledku koronavirové krize.

Podle ustanovení § 86 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, tedy u děkana. Děkan může podle ustanovení § 87 správního řádu rozhodnutí zrušit nebo změnit, pokud tím plně vyhoví odvolání a jestliže tím nemůže být způsobena újma žádnému z účastníků, ledaže s tím všichni, kterých se to týká, vyslovili souhlas.

Vzhledem k tomu, že děkan neshledal podmínky pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu, předal odvolání proti napadenému rozhodnutí v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu, ve spojení s ustanovením § 50 odst. 7 zákona o vysokých školách k rozhodnutí rektorovi.

Rektor podle ustanovení § 50 odst. 8 zákona o vysokých školách přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, vnitřními předpisy univerzity a fakulty a s podmínkami přijetí ke studiu stanovenými fakultou a došel k závěru, že odvolání je důvodné.

Podle ustanovení § 49 odst. 1 zákona o vysokých školách může vysoká škola nebo fakulta stanovit další podmínky přijetí ke studiu týkající se určitých znalostí, schopností nebo nadání nebo prospěchu ze střední školy, popřípadě vyšší odborné nebo vysoké školy. V souladu s tímto ustanovením fakulta stanovila a zveřejnila uvedené podmínky, jejichž ověření spočívalo mimo jiné v získání alespoň 1 bodu z každé části přijímací zkoušky, tedy z českého jazyka (max. 40 bodů) a dějepisu (max. 40 bodů). Bodovou hranici pro přijetí stanovil děkan na 43 bodů. V případě testu z dějepisu absolvovala uchazečka typ testu BDAR, který obsahoval 40 uzavřených otázek, ke každé otázce bylo třeba vybrat právě jednu správnou odpověď z nabízených možností. Každá otázka byla hodnocena jedním bodem.

Z úřední činnosti bylo zjištěno, že typ testu BDAR obsahoval zavádějící otázku. Otázka č. 10 formulovaná „Zákon o všeobecném volebním právu pro muže v Předlitavsku byl schválen v roce:“ obsahovala možnosti a) 1867, b) 1871, c) 1906 a d) 1913. Ve vzorovém testu byla jako správná odpověď označena odpověď c). Zadání otázky a nabízené odpovědi byly dány rektorem k posouzení nezávislému odborníkovi, který uvedl, že zmíněná otázka je zavádějící, neboť navozuje dojem, že existoval zákon nazvaný „zákon o všeobecném volebním právu pro muže“. Autor testu měl zřejmě na mysli „zákon o říšském zastupitelstvu (a několik dalších, úzce souvisejících zákonů), jímž bylo zavedeno rovné volební právo. Stalo se tak však až v roce 1907. Všeobecné volební právo pro muže v Předlitavsku bylo zavedeno v roce 1896, kdy šlo o „zákon, jímž mění, vztahmo doplňuje se volební řád do rady říšské.“ Z uvedeného vyplývá, že žádná z nabízených odpovědí není správná. Rektor se s tímto vyjádřením ztotožňuje a uznává tuto otázku za správně zodpovězenou i u těch uchazečů, kteří na otázku odpověděli jinak než c). Podle záznamového archu označila uchazečka jako správnou odpověď b) a neískala za tuto otázku žádný bod.

Rektor se rozhodl přiznat uchazečce 1 bod z písemné zkoušky z dějepisu. Uchazečka tedy obdržela z písemné zkoušky z dějepisu 20 bodů a z písemné zkoušky z českého jazyka 23 bodů. Tím uchazečka dosáhla v přijímacím řízení celkového výsledku 43 bodů, který postačuje k přijetí ke studiu. Uchazečka tedy splnila podmínky pro přijetí ke studiu.

Na základě shora uvedeného rektor rozhodl, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Toto rozhodnutí je konečné a opravný prostředek proti němu není přípustný.

prof. MUDr. Tomáš Zima, DrSc.

rektor

v zastoupení

prof. MUDr. Milena Králíčková, Ph.D.

prorektorka pro studijní záležitosti